

*Vereniging tot
stichting en instandhouding
van scholen met de Bijbel*

Postbus 131
6740 AC Lunteren
Email: info@smdb-lunteren.nl

Vanuit het bestuur - Ledenvergadering 2010

1. Ledenvergadering

Op jl. woensdag 1 december 2010 hield de vereniging haar jaarlijkse ledenvergadering. Hierin legt het bestuur verantwoording van het gevoerde beleid af aan de leden van de vereniging.

De scholen in Lunteren worden gedragen door de leden. We hopen dat veel ouders het christelijk onderwijs in het dorp blijven steunen en hun betrokkenheid tonen door lid te worden! De vereniging heeft een lange traditie in Lunteren.

Lidmaatschapaanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij de directie en op de website van de vereniging (www.smdb-lunteren.nl).

2.1 Wisseling van voorzitter

In het huishoudelijk deel van de ledenvergadering heeft het bestuur middels jaarverslagen het gevoerde beleid toegelicht op het gebied van onderwijskwaliteit, gebouwen, personeel, identiteit en financiën.

Tevens werd afscheid genomen van dhr. H.F. Brouwer. De heer Brouwer is twaalf jaar bestuurslid geweest, waarvan 11 jaar als voorzitter. Een lange periode waarin veel werk is verzet, bijv. de nieuwbouw van de scholen.

In zijn plaats is gekozen dhr. P.H. Klapwijk, Hindelaan 81 te Lunteren.
Ook langs deze weg wensen we de nieuwe en oude voorzitter van harte Gods zegen toe.

2. Lezing

Na de pauze hield mw. drs. E.J. van Dijk, directrice van de Evangelische Hogeschool te Amersfoort, een lezing. De lezing was toegankelijk voor iedereen en werd goed bezocht! Een samenvatting van haar lezing is bijgevoegd.

Het bestuur
Lunteren, januari 2011

Opvoeden is geen emmer vullen maar een vuur ontsteken

(Lezing mw. E.J. van Dijk)

Mw. van Dijk opent haar lezing met het stellen van een paar vragen: Is opvoeden in deze tijd echt moeilijker? Aan de ene kant hebben we te maken met ongemotiveerde leerlingen in het onderwijs. Jongeren zijn niet vooruit te branden. Kinderen hebben één hobby: Het beeldscherm. Aan de andere kant is de vraag: waar ligt het probleem? Ligt dat bij de kinderen of bij de ouders? Hoe benaderen we onze kinderen? Een voorbeeld: een jongen van 18 jaar heeft net zijn rijbewijs gehaald en wil graag de auto van zijn vader mee. Dat mag met de nodige waarschuwingen. Hij maakt toch brokken. De zoon komt thuis en wat zegt zijn vader: "Jongen, wat vind ik dat naar voor je!" Wat een goede vader!

Jongeren van nu

Er wordt veel te veel geklaagd over kinderen en jongeren. Enkele onderzoeksgegevens:

- Jongeren zijn chronisch moe. Hun hoofd zit vol.
- Jongeren leven in een wereld van vrijblijvendheid.
- Jongeren voelen zich angstig en eenzaam (ondanks de 24 uur communicatie per dag)
- Jongeren hebben moeite met identiteit en daarbij behorende keuze.
- Jongeren voelen zich verward; op veel te jonge leeftijd moeten ze keuze maken waar ze nog niet aan toe zijn.

Ook orthodoxe jongeren hebben problemen. Ze vinden het lastig om leer en leven met elkaar verbinden. Ook zij hebben een vol hoofd. Ze krijgen teveel prikkels en hebben last van concentratieproblemen.

Ouders van nu

Ouders van nu weten het niet meer zo goed; ze weten niet meer hoe ze op moeten voeden. Ze willen hip, vet en cool zijn en kleden zich hetzelfde als hun kinderen (of kinderen als hun ouders).

Kinderen van nu worden steeds jonger ouder.
Jongeren van nu worden steeds later volwassen.

Waar hebben ouders nog gezag? Willen we op gelijke voet staan met onze kinderen? Denk hierbij aan laten aanspreken met onze voornaam door kinderen. 80% van de ouders wil dat leerkrachten strenger worden.

De informatiecultuur is onpersoonlijk

Elk kind kan online de wereld ontdekken en zijn te jong volwassen. Jongeren stapelen hun vragen op. En waar kunnen ze deze stellen? Het loket is Google. Ze vinden informatie waar ze nog niet aan toe zijn. Ze zijn bezig met een zoektocht naar identiteit. Wie ben ik? Wat geloof ik? Ze zijn erg onzeker over hun uiterlijk, over God, over hun eigen persoon. "Ben ik mij" vragen ze zich af.

De leefwereld van de jongeren wordt gekenmerkt door vrijheid en vrijblijvendheid. Maar niets is dodelijker dan vrijblijvendheid! Kinderen hebben behoefte aan richtinggevers.

Hun leven is gefragmentariseerd; opgedeeld in aparte compartimenten. Pas later komen ze erachter dat God met alles te maken heeft. Niet alleen met de zondag of het bijbellezen aan tafel. Ook vrije tijd, muziek, geld, omgaan met andere mensen zijn zaken waar God mee te maken heeft.

We leven in een informatiemaatschappij. De media is de bron van het interpretatiekader.

Jongeren halen hun informatie van internet. Mw. van Dijk noemt als voorbeeld seksualiteit:

- Jongeren weten hoe het technisch in zijn werk gaat.

- Er is ooit een boekje onder kussen gelegd.

- "Het" mag niet voor het huwelijk.

Als deze onderwerpen niet door de ouders wordt verteld en uitgelegd, halen ze hun informatie wel uit de media. Maar de informatiecultuur is onpersoonlijk. Jongeren verlangen naar nabijheid.

Nabijheid en gemeenschapszin zijn nodig

Eén van de belangrijkste taken van onderwijs en opvoeding is het opwekken van verlangen. Hoe doe je dat op school/thuis/in de kerk? Het is belangrijk dat we de kinderen niet alleen vertellen hoe het hoort! Maar ook hoe het is! Dat willen ze zien aan ons. Hoe is het om God lief te hebben?

Kinderen hebben behoefte aan nabije volwassenen die laten zien hoe het is. Ze hebben behoefte aan verbondenheid. Gemeenschapszin is erg belangrijk.

Kinderen willen dat er van hen gehouden wordt. Hebben we voldoende tijd/gelegenheid en taal om dat te uiten? Hoe merken kinderen aan ons dat we zielsveel van ze houden? Hoe laten we dat merken? We willen er vaak wat voor doen.

Maar het belangrijkste is: er zijn! Onvoorwaardelijke liefde tonen.

Kinderen worden steeds meer architect van hun eigen leven. Dat kunnen ze echter helemaal niet. In Deuteronomium 6 wordt gesproken over het feit dat we het geloof onze kinderen moeten inprenten! Prenten ziet op een beeld. Kinderen moeten door ons zien wie God is. Zien kinderen dat ook?

Een vuur ontsteken

We moeten een kind niet zien als een boek dat geschreven moet worden, maar een boek dat gelezen moet worden. We moeten de juiste code vinden om hen te lezen.

Mw. van Dijk geeft als voorbeeld de opdracht die een leerkracht aan een klas gaf: "Schrijf voor elke klasgenoot twee mooie dingen op over je klasgenoot". Een jongere die militair was geworden, bleek jaren later dit papier bij zich te dragen toen hij overleed.

Mw. van Dijk heeft moeite met het maakbaarheidstreven in het onderwijs. Kinderen zijn veel meer dan de resultaten die ze boeken. Ze zijn beelddraggers van God. Daar moeten we meer mee aan de slag. Spreuken 22:6 "Oefen de jongeling overeenkomstig zijn levensweg, ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken".

We moeten vol zijn van Christus en zelf brandend zijn. Pas dan kun je kinderen verlangend maken. Geen emmer vullen, d.w.z. niet vertellen hoe het hoort en/of hoe het moet. Maar een vuur ontsteken.

Mw. van Dijk besluit haar lezing met een oproep tot een geloof in de Heere Jezus Christus en te wijzen op de ruimte van genade die er bij Hem is.